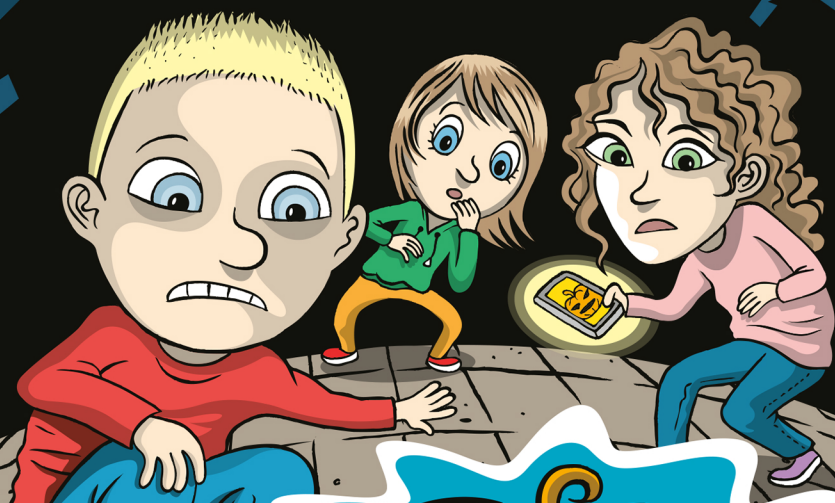
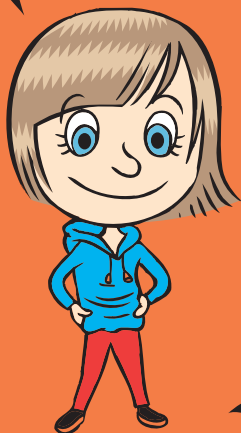

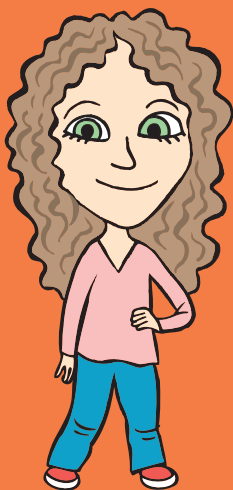
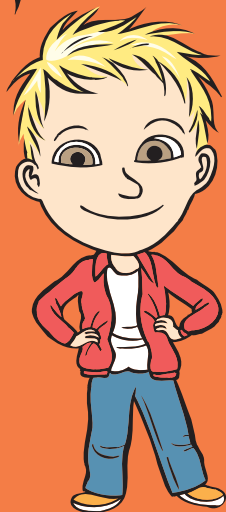
Jari Mäkipää • Jii Roikonen

ETSIVÄKERHO HURRIKAANI ja KURPITSAKOSTAJA

TAMMI

**ETSIVÄKERHO
HURRIKAANI
JA KURPITSAKOSTAJA**

ETSIVÄKERHO HURRIKAANI

Sarjassa ilmestyneet:

- 1. Etsiväkerho Hurrikaani ja kadonneet kortit**
- 2. Etsiväkerho Hurrikaani ja kammokellari**
- 3. Etsiväkerho Hurrikaani ja hohdon saalistajat**
- 4. Etsiväkerho Hurrikaani ja Jyrinäjängi**
- 5. Etsiväkerho Hurrikaani ja tähtikolmion vartijat**
- 6. Etsiväkerho Hurrikaani ja kiiturivarkaat**
- 7. Etsiväkerho Hurrikaani ja mysteeri Lontoossa**
- 8. Etsiväkerho Hurrikaani ja petosten pilvi**
- 9. Etsiväkerho Hurrikaani ja Mustakynsi**
- 10. Etsiväkerho Hurrikaani ja hämärän majatalo**
- 11. Etsiväkerho Hurrikaani ja kettuliiga**
- 12. Etsiväkerho Hurrikaani ja tyly tubettaja**
- 13. Etsiväkerho Hurrikaani ja Lehväjärven hirviö**
- 14. Etsiväkerho Hurrikaani ja Salamasankarit**
- 15. Etsiväkerho Hurrikaani ja paha poro**
- 16. Etsiväkerho Hurrikaani ja kurpitsakostaja**

Etsiväkerho Hurrikaanin käsikirja

Etsiväkerho Hurrikaanin uusi käsikirja

Etsiväkerho Hurrikaanin mysteerikirja

Jari Mäkipää • Jii Roikonen

ETSIVÄKERHO

HURRIKAANI

ja **KURPITSAKOSTAJA**

TAMMI • HELSINKI

Teksti © Jari Mäkipää, 2023

Kuvitus © Juha Roikonen, 2023

Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi, 2023

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

ISBN 978-952-04-5647-4

Painettu EU:ssa

SISÄLLYS

1 Kekrikapina	11
2 Urbaani legenda	17
3 Riitapukarit	23
4 Uhanalainen Ulla	9
5 Operaatio Kurpizsa	37
6 Huijaus hevi-osastolla	43
7 Postimies pinteessä	50
8 Somekostaja	57
9 Punakiven perässä	64
10 Juttuvinkki	70
11 Uteliaat urkkijat	78
12 Tonnin paljastus	85
13 Kiristyvää kiirettä	91
14 Vihreän talon arvoitus	98
15 Epäilyttävä isäntä	103
16 Kauhun kolkutus	109
17 Kadonneet	115
18 Julius jumissa	120
19 Juhlajahti	126
20 Jäljillä	133
21 Salaisuudet vaarassa	137
22 Koston hetki	144
23 Eteenpäin	154

TORSTAI 21.10.

KEKRIKAPINA

Kurpitsa irvisteli seinälle teipatussa julisteessa. Sen ilkkurisen katseen alla kolmasluokkalaiset pukivat ulkovaatteitaan. Meteli yltyi niin kovaksi, että naapuriluokan opettaja tuli ho-
puttamaan heitä tiehensä.

Julius ja Viivi ehtivät portaikkoon ensimmäisten joukossa. Julius nyki takkinsa kiukuttelevaa vetoketjua edestakaisin. – Kerrankin Haapaniemi päästi välitunnille etuajassa, hän sanoi.

– Mihin sillä oli niin kiire? Viivi kysyi ja kietoi kirjavaa huivia kaulansa ympärille.

– Ehkä opehuoneessa oli torstaipullaa, Julius tokaisi.

Raisa kiri heidät kiinni ja pompautti jalkapallon Juliuksen leveästä selästä. – Tuletko pelaamaan?

– Haluaisin kyllä, Julius vastasi, – mutta mulla on enää viikko aikaa kirjoittaa se halloleen-tarina.

– Päätitkö jo aiheen? Viivi kysyi.

– En, Julius huokaisi. Kun häntä oli pyydetty kirjoittamaan tämän vuoden kauhutarina koulun verkkolehteen, hän oli luullut tehtävää helpoksi. Julius selosti pohtineensa haamuja, avaruusolentoja, zombeja ja muita kummallisuuksia, mutta mikään ei tuntunut tarpeeksi innostavalta.

– *Well*, mulla on ehdotus! Avi huikkasi ehdittyään muun joukon mukaan.

– Anna tulla, Julius tokaisi.

– Stoori tapahtuu pikkukaupungin koulussa, joka joutuu hurjan robottihyökkäyksen kohteeksi, Avi selosti silmät tuikkien.

– Pahat robotit on aika kulunut aihe, Julius sanoi.

– Mutta tarinan sankari on harvinainen, Avi puolusti, – kolmasluokkalainen, superälykäs

hurmuri, joka pienestä koostaan huolimatta pelastaa maailman!

Raisa hymähti ja kysyi: – Arvaanko oikein, että sankarin nimi on Avi Patel?

– Vain vapaa-aikana, Avi vastasi, – mutta vaihtaessaan toimintaan hänestä kuoriutuu mahtava Avi-mies!

– Kiitti ideasta, Julius sanoi, – mutta taidan jatkaa miettimistä.

Yllättäen kiviportaikossa kaikui kiukkuinen huuto.

Etsivät kiihdyttivät ääntä kohti.

Koulun aulassa terveydenhoitaja Ulla Liimatainen puhisi posket yhtä punaisina kuin hänen polkkatukkansa. Hän repi julisteita alas seinältä.

Viivi lähestyi terveydenhoitajaa.

– Onko jokin huonosti? hän kysyi.

– Todellakin! Ulla Liimatainen vastasi ja käänsi julisteen lapsia kohti.

Koulun halloween-juhlaan kutsuva juliste oli sotkettu: Kurpitsojen päälle oli vedetty rastit punaisella tussilla. Otsikosta ”Karmivan iloinen tapahtuma” oli mustattu kirjaimia niin,

että siinä luki: ”Karvainen tahma”. Alareunaan Ulla Liimataisen nimen viereen oli piirretty hänestä pilakuva.

Liimatainen rytisti julisteen palloksi ja marssi ovista ulos.

Julius, Viivi, Raisa ja Avi vetäytyivät yhteen.

– Olisiko tässä uusi tapaus tiedätte-kyllä-kenelle? Viivi kysyi.

– *Yep*, Avi-miehelle! Avi virnisti, vaikka tiesi Viivin tarkoittavan Etsiväkerho Hurrikaania. Salaista kerhoa vain ei saanut mainita ääneen, kun ympärillä parveili luokkakavereita.

Raisa tiiraili ovien ikkunoista koulun pihaan ja sanoi: – Tämä tapaus taisi ratketa pikavauhtia: syyllinen löytyi jo.

Uteliäs nelikko asteli ulos.

Terveystenhoitaja Ulla Liimatainen harppoi pitkin askelin kohti Margit Haapaniemeä. Opettaja marssi rinkiä koulun edessä ja kohoteli kylttiä, jossa luki: ”Kekri kunniaan!”

Haapaniemen kimeä ääni kaikui koulun tiiliseinistä: – Kurpitsat alas! Oikeutta nauriille! Halloveeni pyh ja pah, kekri panee paremmaks!

Julius, Viivi, Raisa ja Avi seurasivat, kun Liimatainen määräsi Haapaniemen lopettamaan yhden naisen mielenosoituksensa.

– Eikö mitään saa enää sanoa? Haapaniemi kivahti.

– Sanoit jo kokouksessa tarpeeksi, Liimatainen totesi.

– Minua et hiljennä! Haapaniemi sanoi.

Liimatainen yritti siepata kyltin Haapaniemeltä, mutta tämä livisti pakoon. Opettaja köpötteli karkuun korkokengät kopisten. Terveydenhoitaja jämähti aloilleen toljottamaan outoa menoa.

Haapaniemi jatkoi yksinäistä pakoaan ja rääkyi: – Karkotu, paha henki! Opettaja juoksi jalkapallokentällä pelaavien koululaisten joukkoon. Hänen yllättävä sisääntulonsa sekoitti pelin.

Etsiväkerho Hurrikaanin nelikko tuijotti ihmeissään, kun Haapaniemi kyyristeli oppilaiden takana. Lyhyen opettajan piilopaikan paljastivat pystyssä keikkuva kyltti ja nahkahousujen narahtelu.

Raisa pudotti pallon kainalostaan ja huokaisi: – Se siitä futisvälkästä.

URBAANI LEGENDA

Julius astui sisään Etsiväkerho Hurrikaanin päämajaan ja yllättyi. Suuren pöydän ääressä istui Raisan, Viivin ja Avin lisäksi kaksi harvinaista vierasta: Karoliina siemaili cappuccinoa isosta termosmukista ja Jenni hypisteli kerhon vanhaa sinikantista muistikirjaa.

– Mikä teidät konkarit tänne toi? Julius kysyi.

– Ollaanhan me edelleen kerhon virallisia jäseniä, Karoliina vastasi.

– Vaikka ei olla viime aikoina ehditty seikkailla, Jenni lisäsi.

– Viekö koulu kaiken ajan seiskaluokalla? Julius kysyi.

– Ei, mutta Liimatainen sysäsi halloweenjuhlan koristelun meidän vastuulle, Karoliina vastasi.

– Itse tarjouduit vapaaehtoiseksi, Jenni huomautti, – ja pakotit mut ja pojat mukaan.

– Yksinkö mun pitäisi kaikki hoitaa? Karoliina tokaisi.

Jennin ja Karoliinan puhelimet piippasivat yhtä aikaa.

Jenni luki lyhyen viestin ääneen: – Mikä kestää?

Karoliina nyökkäsi saaneensa saman viestin ja totesi: – Jesse ja Matias ei pärjää hetkeäkään ilman meitä.

– Ne odottaa meitä koululle askartelemaan koristeita, Jenni selitti.

– Antaa odottaa – meillä on nyt tauko, Karoliina sanoi ja otti kulauksen kahvistaan.

Jenni silmäili muistikirjan sivuja ja löysi merkintöjä kahden vuoden takaa. Koulussa oli silloinkin vietetty halloween-juhlaa. Etsiväkerho Hurrikaani oli paljastanut silloisen vararehtorin katalat juonet. Tosin ensin he olivat epäilleet syylliseksi vanhaa rehtori Pukinpartaa.

Karoliina värähti kuullessaan tutun nimen.

– Ei Pukinpartakaan mikään enkeli ollut, hän sanoi.

- Mitä se teki? Julius kysyi.
- Yritti varastaa arvokkaan aarteen ja uhkaili meitä.
- Joutuiko se vankilaan?
- Ei, mutta häipyi Pihlakylästä hyvin häntäisesti.

Vanhempien etsivien puhelimet piippasivat taas kuorossa.

Karoliina luki näytöltä: – Luuletteko, että sata silkkipaperikurpitsaa leikkaa ja liimaa itse itsensä?

Jenni tuhahti. – Lyön vetoa, ettei laiska veljeni ja Matias ole päässeet vielä alkuunkaan.

– Ne tarvii meitä käskemään, Karoliina toteusi. – Mutta ensin juon tämän kahvin loppuun.

Raisa palasi muistelemaan parin vuoden takaista halloween-juhlaa. Kesken illan heidän luokkatoverinsa Erno Eerola oli kadonnut. Poikaa oli etsitty ympäri koulua, kunnes lopulta oli tärpännyt. Erno oli löytynyt vessasta pukeutuneena muumioksi.

- *Hey*, mäkin muistan sen! Avi innostui.
- Se oli vienyt kaikki sideharsot Liimataisen vastaanotolta, Julius hekotti.

ETSIVÄKERHO HURRIKAANI

Hykerryttävän hurja dekkari koululaisten syysiltoihin!

Halloween sekoittaa Pihlakylän koulun arjen. Terveystenhoitaja löytää kotioveltaan karmeasti irvistävän kurpitsan, joka kätkee sisäänsä hyytävän viestin. Etsiväkerho Hurrikaania odottaa uusi, mutkikas tehtävä!

Kaupunkilaisten oville ilmestyy lisää karmivia kurpitsoja. Samaan aikaan salaperäinen kurpitsakostaja kerää julkisuutta someen postaamillaan kuvilla. Mitä hän tahtoo kostaa ja kenelle? Etsivien on ratkaistava mysteeri ennen kuin halloween yltyy liian hurjaksi!

Etsiväkerho Hurrikaani ja kurpitsakostaja on jo 16. dekkari suosituissa sarjassa. Taattua Hurrikaania: vauhtia, vaaraa ja huumoria
- nyt myös nelivärikuvitettuna!

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-5647-4

Kannen kuva: Jii Roikonen